

۱

أَيُّ كَلِمَةٍ مِنَ الْكَلِمَاتِ التَّالِيَةِ تُنَاسِبُ لِلْفِرَاقِ.
الف) شَخْصٌ يَكْتُبُ مَقَالَةً فِي الصُّحُفِ. (كَاتِبٌ / صَخْفِيٌّ / أَدِيبٌ / شَاعِرٌ)
ب) يَكُونُ بِلَا فَائِدَةٍ. (الْحَظُّ / الدَّاءُ / الصَّحَّةُ / السُّدَى)

۲

أَكْتُبِ الْجَمْعَ وَالْمُفْرَدَ:
الف) الْعَاصِمَةَ (الْجَمْعُ):
ب) الْهُوَاةَ (الْمُفْرَدُ):

۳

تَرْجِمِ الْأَفْعَالَ وَالْأَسْمَاءَ إِلَى الْفَارْسِيَّةِ:
إِسْتَهْلَكَ: مصرف كرد ← الف) اِسْتَهْلَكُوا:
لَعِبَ: بازی كرد ← ج) مَا لَعِبْتُ:
شَجَّعَ: تشویق كرد ← هـ) الْمُسْجَّعُ:
ب) الْمُسْتَهْلَكَ:
د) اللَّاعِبُونَ:
و) الْمُسْجَّعُ:

متن زیر را بخوانید و به ۵ سؤال بعدی پاسخ دهید.
«يَبْنِي طَائِرٌ عُشَّهُ فَوْقَ جِبَالٍ مُرْتَفَعَةٍ بَعِيداً عَنِ الْمُفْتَرِسِينَ وَ عِنْدَمَا تَكْبُرُ فِرَاحُهُ، يَرِيدُ مِنْهَا أَنْ تَقْفِرَ مِنْ عُشِّهَا الْمُرْتَفِعِ. تَقْذِفُ الْفِرَاحُ نَفْسَهَا وَاحِداً وَاحِداً مِنْ جَبَلٍ يَبْلُغُ اِرْتِفَاعُهُ أَكْثَرَ مِنْ أَلْفِ مِثْرٍ.»

۴

لِمَاذَا يَبْنِي الطَّائِرُ عُشَّهُ فَوْقَ جِبَالٍ مُرْتَفَعَةٍ؟

۵

مَتَى يُرِيدُ الطَّائِرُ مِنَ فِرَاحِهِ أَنْ تَقْفِرَ مِنْ عُشِّهَا؟

۶

كَمْ مِثْراً اِرْتِفَاعُ الْجَبَلِ؟

۷

كَيْفَ تَسْقُطُ الْفِرَاحُ مِنْ عُشِّهَا؟

۸

أَكْتُبِ مَفْرَدَ «فِرَاحٍ».

۹

تَرْجِمِ الْكَلِمَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطٌّ:
الف) اِلَهِي! اجْعَلِ التَّوْفِيقَ حَظِّي فِي الْحَيَاةِ.
ج) التَّجَارِبُ لِلتَّعْنِي الْإِنْسَانَ عَنِ الْكُتُبِ.
ب) السَّمَكَةُ تُطَلِقُ فَطْرَاتِ الْمَاءِ مُتَتَالِيَةً.
د) عَيْنٌ عُصَّتْ عَنِ مَحَارِمِ اللَّهِ لَيْسَتْ بَأَكْبَةَ.

ترجم الأفعال التالية:

(سأل: سؤال كرد)

(الف) أنتم لم تسألوني؟

(إجتهد: تلاش كرد)

(ج) الطلاب قد يجتهدون في الصف.

(أكرم: گرامی داشت)

(هـ) أكرموا الشهداء.

(ب) سئل المدير: أ في المدرسة طالب؟

(د) هي لم تجتهد في دروسها.

(و) إنكريم والدينا.

انتخب الصحيح في الترجمة:

(الف) يا ليتني أذهب مرة أخرى.

(أ) ای کاش بار دیگر می رفتم.

(ب) ما فاز في صفنا إلا حامد.

(أ) در کلاس ما به جز حامد موفق نشد.

(٢) ای کاش بار دیگر بروم.

(٢) در کلاس ما تنها حامد موفق نشد.

عين المطلوب في العبارتين:

(الف) هُوَ أَسْمَاكُ الزَّيْنَةِ مُعْجَبُونَ بِهَذِهِ السَّمَكَةِ. (مبتدأ: / خبر:)

(ب) يَصِيدُ الْفَرَائِسَ الْحَيَّةَ وَ يَأْكُلُهَا حَيَّةً. (حال: / صفت:)

عين الصحيح حسب القواعد:

«البنتان الباحثتان قامتتا بجولة علمية بعد الوقت الدراسي فَرِحَتَيْنِ وَ هُمَا مُجْتَهِدَتَانِ»

(الف) الباحثتان:

الحال الصفت المضاف

(ب) جولة:

المضاف الموصوف الصفت

(ج) فَرِحَتَيْنِ:

الحال الخبر الصفت

(د) هُمَا مُجْتَهِدَتَانِ:

جملة فعلية جملة وصفية جملة حالية

عين الصحيح حسب القواعد: «كَانَ الْأَثَرُ الْقَدِيمَةَ تُؤَكِّدُ إِهْتِمَامَ الْإِنْسَانِ بِالذِّينِ»

(الف) جمع تكسير:

الأثار القديمة

(ب) الصفت:

الإنسان القديمة

(ج) المصدر المزيد:

إهتمام الدين

(د) مصدر «تؤكد»:

تؤكد تؤكد

عين الترجمة الصحيحة للأسماء التالية:

(الف) الجذاع:

قريب قريب غريب

(ب) الفريسة:

شكار حيوان ذرنده

(ج) المفترس:

برنده ذرنده خزنده

الف) تَقَرَّبَ: نَزِيكٌ شَد

١) سَيَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ

ب) أَرْسَلَ: فَرَسْتَاد

١) لَا تُرْسِلُ رِسَالَةً.

ج) اِمْتَنَعَ: خُوددَارِي كَرْد

١) الطَّالِبُ كَانَ يَمْتَنِعُ عَنِ النَّوْمِ.

٢) هُمْ يَتَقَرَّبُونَ إِلَى الْخَيْرَاتِ.

٣) لَنْ نَتَقَرَّبَ إِلَى الذُّنْبِ.

٢) لَيْمُ يُرْسِلُوا وَاجِبَاتِهِمْ.

٣) هُوَ قَدْ أَرْسَلَ الْخَبَرَ.

٢) مِنْ فَضْلِكَ، اِمْتَنِعْ عَنِ الْأَكْلِ.

الف) إِنَّ الزَّرْعَ يَنْبُتُ فِي السَّهْلِ وَ لَا يَنْبُتُ فِي الصَّفَا.

١) كِشْتُ دَرِ بَاغٍ مِي رُويِد و بِر كُوه نَمِي رُويِد.

ب) بَلْ تَرَاهُمْ حَلِقُوا مِنْ طِينَةٍ.

١) بَلَكه آنان را ميبيني از تکه گلي آفريده شده اند.

٢) كِشْتُ دَرِ دَشْتِ مِي رُويِد و بِر تَخْتِه سَنَگِ نَمِي رُويِد.

٢) بَلَكه آنان را ميبيني كه تکه گلي آفريدند.

«الطَّالِبَاتُ نَجَحْنَ فِي الْإِمْتِحَانِ»

١) الطَّالِبَاتُ:

ب) اِسْمٌ، مَفْرَدٌ، مُؤنَّثٌ، مَعْرَفٌ بِأَلٍ / فَاعِلٌ

الف) اِسْمٌ، جَمْعٌ مُؤنَّثٌ سَالِمٌ، مَعْرَفٌ بِأَلٍ / مَبْتَدَأٌ

٢) نَجَحْنَ:

ب) فَعْلٌ مَاضٍ، مَجْهُولٌ / فَعْلٌ

الف) فَعْلٌ مَاضٍ، مَعْلُومٌ / خَبَرٌ

١) عَفَرَ = آمْرَزِيد

الف: لِإِيْعْفُرِ الْمُخْطِئِ

٢) تَذَكَّرَ: بِه يَادِ آوَرِد

الف: مَا تَذَكَّرْتُمْ صَدِيقَكُمْ

٣) سَاعَدَ: كَمَكِ كَرْد

الف) لِيْنِ اِسْأَعِدْهُمْ فِي الذَّنْبِ

ب) قَدْ عَفَرَ اللَّهُ عَبْدَهُ

ج) اللَّهُ هُوَ الْعَفَاؤُ

ب) سَنُذَكِّرُ الدَّرْسَ

ج) لِيَتَذَكَّرَ دَرْسَهُ

ب) هَمِ لَيْمُ يُسَاعِدُوا

ج) رَجَاءً! سَاعِدْنِي

١) قَدْ حَدَّثَنَا الْقُرْآنُ الْكَرِيمُ عَنِ سِيَرَةِ الْأَنْبِيَاءِ.

٣) رُبَّ كِتَابٍ يَنْصَفُحُهُ قَارِئُهُ.

٢) أَتَذَكَّرُ خَيْلِمَ الْحُجَّاجِ.

٤) إِنَّهُ مِنْ كِبَارِ أَهْلِ الشَّامِ.

الف) مَا اسْتَطَاعَتْ أَسْرَتُهُ أَنْ تُرْسِلَهُ إِلَى الْقَاهِرَةِ لِتَكْمِيلِ دِرَاسَتِهِ.

١: خَانُودَاهِشِ نَتَوَانِسْتِ كِه بَرَايِ تَكْمِيلِ تَحْصِيلِشِ اَوْ رَا بِه قَاهِرِه بَفَرَسْتَد.

٢: خَانُودَاهِشِ نَمِي تَوَانِد بَرَايِ تَكْمِيلِ تَحْصِيلِ اَوْ رَا بِه قَاهِرِه بَفَرَسْتَد.

ب) أَجَابَ: لَيْمُ تَسْأَلُونَنِي؟ اِسْأَلُوا الصَّنَمَ الْكَبِيرَ.

١: جَوَابِ دَاد: اَزِ مَن نِي پَرَسِيد، اَزِ بَتِ بَزْرَگِ بِي پَرَسِيد.

٢: جَوَابِ دَاد: چَرَا اَزِ مَن مِي پَرَسِيد؟ اَزِ بَتِ بَزْرَگِ بِي پَرَسِيد.

الف) تَقَرَّبَ (نَزِيكٌ شَد)

١: لَنْ يَتَقَرَّبَ (.....)

٢: لَا تَتَقَرَّبُوا (.....)

٣: كَانَ يَتَقَرَّبُ (.....)

ب) أَرْسَلَ (فَرَسْتَاد)

١: مَا أَرْسَلَ (.....)

٢: أَرْسَلَ (.....)

٣: لِيُرْسِلَ (.....)

ج) خَلَقَ (أَفَرِيد)

١: خَلَقَ (.....)

٢: يَخْلُقُونَ (.....)

د) عَفَرَ (آمْرَزِيد)

١: الْمَغْفُورَ (.....)

٢: الْعَفَاؤَ (.....)

- عَيْنَ الْعِبَارَةِ الْفَارِسِيَّةِ الْقَرِيبَةَ مِنَ الْعِبَارَةِ الْعَرَبِيَّةِ فِي الْمَعْنَى.
- ۱- لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ. رَسُولُ اللَّهِ (ص)
 - ۲- إِذَا أَنْتَ أَكْرَمْتَ الْكَرِيمَ مَلَكَتَهُ / وَ إِنْ أَنْتَ أَكْرَمْتَ اللَّئِيمَ تَمَرَّدَا. الْمُتَنَبِّي
 - ۳- الْعَاقِلُ يَبْنِي بَيْتَهُ عَلَى الصَّخْرِ وَ الْجَاهِلُ يَبْنِيهِ عَلَى الرَّمْلِ. مَثَلٌ
 - ۴- إِدْعَى النَّعْلُ شَيْئًا وَ طَلَبَ / قِيلَ هَلْ مِنْ شَاهِدٍ قَالَ الذَّنْبُ. مَثَلٌ
 - ۵- مَنْ سَعَى رَعَى، وَ مَنْ لَزِمَ الْمَنَامَ رَأَى الْأَحْلَامَ. مَثَلٌ
 - ۶- إِذَا أَرَادَ اللَّهُ هَلَاكَ النَّمْلَةِ، أَنْبَتَ لَهَا جَنَاحِينَ. مَثَلٌ
 - ۷- مَدَّ رِجْلَكَ عَلَى قَدْرِ كِسَائِكَ. مَثَلٌ
 - ۸- عِنْدَ الشَّدَائِدِ يُعْرِفُ الْإِخْوَانَ. مَثَلٌ
- دوست آن باشد که گیرد دست دوست / در پریشان حالی و درماندگی (سعدی)
- چو با سفله گویی به لطف و خوشی / فزون گرددش کبر و گردن کشی (سعدی)
- آن نشنیدی که حکیمی چه گفت / مور همان به که نباشد پَرش (سعدی)
- به جویی که یک روز بگذشت آب / نسازد خردمند ازو جای خواب (فردوسی)
- هر آن چیز کانت نیاید پسند / تن دوست و دشمن بدان در مبند (فردوسی)
- ز روباهی پیرسیدند احوال / ز معروفان گوازش بود دنبال (عطار)
- هر که رُود چَرَد و هر که خُسبَد خواب بیند. (انوشیروان)
- پاپیت را به اندازه‌ی گلیمت دراز کن. (مثل فارسی)

- أَكْتُبُ جَوَابًا قَصِيرًا، حَسَبَ نَصِّ الدَّرْسِ.
- ۱- كَيْفَ كَانَ حُبُّ الْفَرَزْدَقِ لِأَهْلِ الْبَيْتِ (ع) عِنْدَ حُلَفَاءِ بَنِي أُمَيَّةَ؟
 - ۲- مَنْ جَاءَ بِالْفَرَزْدَقِ إِلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ (ع)؟
 - ۳- مَتَى جَهَرَ الْفَرَزْدَقُ بِحُبِّهِ لِأَهْلِ الْبَيْتِ (ع)؟

تَرْجِمِ الْعِبَارَاتِ إِلَى الْفَارِسِيَّةِ:
(كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ)

- عَيْنَ الصَّحِيحِ فِي التَّرْجُمَةِ:
شَجَّعَ الشَّاعِرُ الشَّبَابَ إِلَى الْإِسْتِفَادَةِ مِنَ الْفُرْصِ.
(۱) شاعر مردم را به استفاده از فرصت‌ها تشویق می‌کند.
(۲) شاعر جوانان را به استفاده از فرصت‌ها تشویق کرد.

ترجمه‌ی آیات زیر را با انتخاب کلمه مناسب کامل کنید.
«وَ يَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا» (النبا/ ۴۰)

به درستی که

ای کاش

و کافر (در آن روز) می‌گوید من خاک بودم.

إِجْعَلْ خَرَفًا مُشَبَّهًا بِالْفِعْلِ مَحَلَّ الْفِعْلِ النَّاqِصِ ثُمَّ غَيِّرْ مَا يَلْزَمُ تَغْيِيرَهُ:
كُنْتُ قَدْ نَجَحْتُ فِي الْحَيَاةِ بِجِدِّكَ.

عَيْنَ الصَّحِيحِ (فِي الْمَعْنَى وَ الْإِعْرَابِ):

- الف) كَأَنَّ السَّمَاءَ سَقْفًا مَرْفُوعًا.
- ب) كَأَنَّ السَّمَاءَ سَقْفٌ مَرْفُوعٌ.
- ج) كَأَنَّ السَّمَاءَ قُبَّةً فَوْقَ رُؤُوسِنَا.

عَيِّنِ الصَّحِيحَ فِي التَّحْلِيلِ الصَّرْفِيِّ وَ الْمَحَلِّ الإِعْرَابِيِّ:
«لَايَحْضُرُ السُّبَّاحُ فِي قَاعَةِ الْمَطَارِ»

الف) السُّبَّاحُ:

١) إِسْمٌ فَاعِلٌ، جَمْعُ تَكْسِيرٍ، مَعْرِفَةٌ / فَاعِلٌ

ب) لَايَحْضُرُ:

١) فِعْلٌ نَهْيٌ، مَعْلُومٌ، لَازِمٌ / خَبْرٌ

٢) اِسْمٌ مُبَالَغَةٌ، مُفْرَدٌ مُذَكَّرٌ، مَعْرِفَةٌ / مُبْتَدَأٌ

٢) فِعْلٌ مُضَارِعٌ مَنْفِيٌّ، مَعْلُومٌ / فِعْلٌ

عَيِّنِ الْمَحَلَّ الإِعْرَابِيَّ لِلْكَلِمَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا حَطٌّ:

الف) الْمُتَفَرِّجُونَ يُشَجِّعُونَ فَرِيْقَهُمُ الْفَائِزَ وَ هُمْ فَرِحُونَ.

ب) حَلَّ التَّلَامِيذُ مَسَائِلَ الإِرْيَاضِيَّاتِ إِلاَّ مَسْئَلَةً.

ج) يَهْتَمُّ الْمَوَاطِنُ الْفَهِيْمُ بِنِظَافَةِ الْبَيْتَةِ إِهْتِمَامًا بِالْغَا.

إِبْحَثْ عَنِ الْأَسْمَاءِ التَّالِيَةِ فِي الْجُمْلِ:

١) اِسْمُ التَّفْضِيلِ

٢) اِسْمُ الْمَكَانِ

«الرَّجُلُ الْعَلَامَةُ تَحَدَّثَتْ مَعَ أَفْضَلِ الطُّلَّابِ فِي الْمَدْرَسَةِ.»

٤) اِسْمُ الْفَاعِلِ

٣) اِسْمُ الْمُبَالَغَةِ

عَيِّنِ الصَّحِيحَ فِي التَّحْلِيلِ الصَّرْفِيِّ وَ الْمَحَلِّ الإِعْرَابِيِّ:

«عِنْدَ الشَّدَائِدِ يُعْرِفُ الإِخْوَانُ.»

الف) يُعْرِفُ:

١) فِعْلٌ مُضَارِعٌ، مَعْلُومٌ، مَزِيدٌ ثَلَاثِيٌّ / خَبْرٌ

ب) الشَّدَائِدُ:

١) اِسْمٌ، جَمْعٌ تَكْسِيرٍ، مُعْرِفٌ بـ «الـ» / مُضَافٌ إِلَيْهِ

٢) فِعْلٌ مُضَارِعٌ، مَجْهُولٌ، مُجَرَّدٌ ثَلَاثِيٌّ / جَمَلَةٌ فِعْلِيَّةٌ.

٢) اِسْمٌ مُبَالَغَةٌ، مُفْرَدٌ، مُذَكَّرٌ، مُعْرِفٌ بِالْعَلَمِيَّةِ / مُبْتَدَأٌ

متن زیر را بخوانید و به ٤ سؤال بعدی پاسخ دهید.

«فِي يَوْمٍ مِنَ الْاَيَّامِ عَصَفَتْ رِيحٌ شَدِيدَةٌ وَ شَاهَدَتْ مَشْهَدَ سُقُوطِ عُشِّ طَائِرٍ مَعَ فِرَاحِهِ عَلَى الْاَرْضِ. وَ الطَّائِرُ كَانَ يَطِيرُ حَوْلَ فِرَاحِهِ وَ يُحَاوِلُ أَنْ يَأْخُذَهَا وَ لَكِنْ لَمْ يَقْدِرْ لِلْمَرَّةِ الْاُولَى ثُمَّ سَعَى مَرَّةً أُخْرَى وَ اَنْقَذَ الْفِرَاحَ وَاَحَدًا وَاَحَدًا»

٣٩) لِمَ سَقَطَ الْعُشُّ؟

٤٠) مَاذَا شَاهَدَتْ؟

٤١) كَيْفَ اَنْقَذَ الْفِرَاحُ؟

٤٢) عَيِّنِ الْخَطَأَ:

١) الطَّائِرُ لَمْ يَقْدِرْ أَنْ يَفْعَلَ عَمَلًا.

٢) قَدَرَ الطَّائِرُ أَنْ يُنْقَذَ الْفِرَاحَ.

عَيِّنِ الْمَحَلَّ الإِعْرَابِيَّ لِلْكَلِمَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا حَطٌّ:

الف) (لَايَحْزُنُكَ فِقُولُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ...)

ب) سَمَكَةُ السَّهْمِ تَأْكُلُ الْفَرِيْسَةَ الْحَيَّةَ.

عَيِّنِ الْكَلِمَةَ الصَّحِيْحَةَ لِلْإِعْبَارَاتِ: (كَلِمَتَانِ زَائِدَتَانِ)

الف) (الْعَدَالَةُ / وَرَقَةُ الزَّيْتُونِ / دُبُّ الْبَانَدَا / الزَّرَافَةُ)

ب) (الْف) هُوَ رَمْزُ السَّلَامِ.

ب) حَيَوَانٌ أَبْكَمٌ لَيْسَتْ لَهَا الْحَبَالُ صَوْتِيَّةٌ.

تَرْجِمِ الْكَلِمَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا حَطُّ:
 (۱) سُقُوطُ الْفِرَاحِ فَشَهْدٌ فُرْعَيْبٌ جِدًّا.

(۲) هَذَا الْعَمَلُ أَنْفَعُ لَكَ.

إِبْحَثْ عَنِ الْأَسْمَاءِ التَّالِيَةِ فِي هَذِهِ الْجُمْلِ:

(الف) اسم التفضيل

(ب) اسم المفعول

(ج) اسم المكان

(د) اسم المبالغة

(هـ) اسم الفاعل

«هُوَ كَانَ مِنْ أَهَمِّ الْكُتُبِ فِي مِصْرَ وَ إِنَّهُ غَلَامٌ فِي كُلِّ الْمَوْضُوعَاتِ. وَ مَا دَرَسَ إِلَّا فِي الْمَرْحَلَةِ الْإِبْتِدَائِيَّةِ لِغَدَمِ وُجُودِ مَدْرَسَةِ ثَانَوِيَّةٍ.»

كَمِّلِ الْفَرَاقَاتِ فِي التَّرْجَمَةِ الْفَارْسِيَّةِ:

(الف) رَأَيْتُ الْفَلَاحِيْنَ وَ هُمْ يَجْمَعُونَ الْمَحَاصِيْلَ: «کشاورزان را دیدم آنها محصولات را»

(ب) هُنَاكَ طَائِرٌ فَوْقَ جِبَالٍ مُرْتَفَعَةٍ يُسَمَّى «بِرْنَاكِلٍ»: «پرنده‌ای بالای کوه بلندی که برناکل»

إِنْتَخِبِ الصَّحِيحَ فِي التَّرْجَمَةِ:

(الف) التَّجَارِبُ قَدْ نُغْنِي الْإِنْسَانَ مِنَ الْآخَرِيْنَ.

(۱) گاهی تجربه‌ها انسان را از دیگران بی‌نیاز می‌کند.

(ب) إِنَّ الزَّرْعَ يَنْبُتُ فِي السَّهْلِ.

(۲) کِشْتِ دَرِ دَشْتِ مِی‌رَوِیْد.

(۱) کِشْتِ بَه‌ آسَانِی مِی‌رَوِیْد.

تَرْجِمِ الْآيَاتِ وَ الْعِبَارَاتِ إِلَى الْفَارْسِيَّةِ:

(الف) أَنَا وَاثِقٌ، إِنَّ يَفْرَأَ عِدَّةَ كُتُبٍ يَتَعَلَّمُ كَثِيرًا.

(ب) الزُّمْلَاءُ لَا يِعْتَمِدُونَ إِلَّا عَلَى أَنْفُسِهِمْ.

(ج) الْعَاقِلُ يَبْنِي بَيْتَهُ عَلَى الصَّخْرِ وَ الْجَاهِلُ يَبْنِيهِ عَلَى الرَّمْلِ.

تَرْجِمِ الْآيَاتِ وَ الْعِبَارَاتِ إِلَى الْفَارْسِيَّةِ:

(الف) الطَّائِرُ قَدْ تَأَكَّدَ مِنْ خِدَاعِ الْعَدُوِّ.

(ب) لِأَفْقَرِ أَشَدُّ مِنَ الْجَهْلِ.

(ج) هُوَ لِأَنَّ الْحُجَّاجَ لَمْ يَسْتَلِمُوا الْحَجَرَ إِسْتِثْلَامًا سَهْلًا.

(د) يُعَلِّمُهُ الْقُرْآنَ تَعْلِيمًا.

- ۱ الف) صَحَفَى (درس ۳ ص ۳۵) ب) السُّدَى (درس ۱ ص ۲)
- ۲ الف) العواصم (درس ۴ ص ۶۲) ب) الهاوی (درس ۲ ص ۳۰)
- ۳ الف) مصرف کردند ب) مصرف شده، کار کرده
ج) بازی نکردم د) بازیکنان
هـ) تشویق کننده و) تشویق شده
- ۴ یَبْنِي الطَّائِرُ عُشَّهُ بَعِيداً عَنِ الْمُفْتَرِسِينَ. (ص ۴۵)
- ۵ عِنْدَمَا تَكْبُرُ فِرَاحُهُ. (ص ۴۵)
- ۶ أَكْثَرَ مِنْ أَلْفٍ مِثْرًا. (ص ۴۵)
- ۷ تَسْقُطُ الْفِرَاحُ مِنْ عُشِّهَا وَاجِدًا وَاجِدًا. (ص ۴۵)
- ۸ فَرَّخَ (ص ۴۵)
- ۹ الف) بخت، شانس، بهره (ص ۱۴) ب) پی‌درپی (ص ۳۰)
ج) بی‌نیاز نمی‌کند، بی‌نیاز نمی‌گرداند (ص ۲۳) د) برهم نهاده شد، فرو بسته شد (ص ۳۹)
- ۱۰ الف) سؤال می‌کنید؟ (ص ۳) ب) سؤال شد (ص ۱۵)
ج) گاهی تلاش می‌کنند (شاید تلاش کنند) د) تلاش نکرد (نکرده است) (ص ۵۴)
هـ) گرامی بدارید و) باید گرامی بداریم (ص ۵۸)
- ۱۱ الف) ۲ [یا لیتَ + مضارع = مضارع التزامی: بروم] (ص ۱۸)
ب) ا، ساختار جمله منفی است و قبل «إِلَّا» مستثنی‌منه نداریم پس می‌تواند با «فقط - تنها» و فعل مثبت ترجمه شود.
(ص ۴۰)
- ۱۲ الف) هُوَاةٌ - مُعْجَبُونَ ب) حَيَّةٌ - الْحَيَّةُ
- ۱۳ الف) الصفت ب) موصوف ج) الحال د) جملة حالیه
- ۱۴ الف) الأثار ب) القَدِیْمَةُ ج) إهْتِمَامٌ [مصدر ثلاثی مزید از باب «إِفْتَعَال» است] د) «تَوْكِيدٌ» یا «تَأْکِيدٌ» هر دو صحیح‌اند.
- ۱۵ الف) فَرِيبٌ، نِيرِنْجٌ، حِيلَةٌ ب) شَكَارٌ [الفرائس: شکارها] ج) دَرَنْدَةٌ

الف) ۱) نزدیک خواهد شد

۲) نزدیک می‌شوند

۳) نزدیک نخواهیم شد (ص ۶۰)

ب) ۱) نفرست

۲) نفرستادند

۳) فرستاده است (فرستاد) (ص ۴۶)

ج) ۱) خودداری می‌کرد

۲) خودداری کن (ص ۲۸)

الف) ۲ (ص ۵۹)

ب) ۱ (ص ۱۱)

الف) ۱) [جمع مؤنث سالم و در نقش مبتدا صحیح است.]

۲) الف [معلوم است نه مجهول.]

الف) ۱) آمرزیده نمی‌شود

ب) آمرزید، آمرزیده است

ج) بسیار آمرزنده (درس اول ص ۳)

۲) الف) به یاد نیاوردید

ب) به یاد خواهیم آورد

ج) باید به یاد آوَرَد (بیاورد) (درس دوم ص ۲۹)

۳) الف) کمک نخواهم کرد

ب) کمک نکردند

ج) کمک کن (درس سوم ص ۴۶)

الف) ۱) سیرِیَ: روش و کردار، سرگذشت (ص ۳)

۲) خیلِم: چادرها (ص ۱۹)

۳) یَتَصَفَّحُ: ورق می‌زند، سریع مطالعه می‌کند (ص ۳۵)

۴) کِبَار: بزرگان (ص ۵۰)

الف) ۱) ما استَطَاعَت [ماضی منفی]: نتوانست (ص ۳۶)

ب) ۲) لِمَ (ل + ما) = چرا (ص ۳)

الف) ۱) نزدیک نخواهد شد (هرگز نزدیک نمی‌شود): ۲) نزدیک نشوید: ۳) نزدیک می‌شد (ص ۶۰)

ب) ۱) نفرستاد: ۲) نفرست: ۳) باید نفرستد (ص ۴۶)

ج) ۱) آفریده شد: ۲) می‌آفرینند (ص ۲۴)

د) ۱) آمرزیده شده: ۲) بسیار آمرزنده (ص ۱۳)

۱) تلاش خواهند کرد

۲) باید تلاش کنیم

۳) تلاش نکرد

۴) تلاش

کردن (ص ۳۵)

الف) ۲ (ص ۴۴)

ب) ۲ (ص ۹)

ج) ۱ (ص ۴۸)

د) ۱ (ص ۱۱)

الف) ۱) گفت می‌دانم که خداوند بر هر چیزی تواناست. (ص ۵)

۲) سست نشوید و غمگین نشوید در حالی که شما برتر هستید. (ص ۲۵)

۳) همانا انسان در زیان است مگر کسانی که ایمان آوردند و کارهای شایسته انجام دادند. (ص ۴۲)

۴) ای داود همانا ما تو را در زمین جانشین قرار دادیم. (ص ۶۶)

الف) این کار لذت‌بخش‌تر و سودمندتر از خواندن موضوعات مختلف است. (ص ۳۱)
 ب) به درستی که انسان در زیان است مگر کسانی که ایمان آوردند و عمل صالح انجام دادند. (ص ۳۷)

۱- الْحَجَّاجُ مَرَاتٍ حَوْلَ بَيْتِ اللَّهِ لِأَدَاءِ مَنَاسِكِ الْحَجِّ.

يَطْرُقُونَ يَطْرُدُونَ يَطْبُخُونَ يَطُوفُونَ

حاجی‌ها بارها دور خانه‌ی خدا برای به جا آوردن مناسک حج (طواف می‌کنند).

جواب: يَطُوفُونَ

۲- لَوْ لَا الشَّرْطِيُّ لَأَشْتَدَّ أَمَامَ الْمَلْعَبِ الرِّيَاضِيِّ.

الْإِزْدِحَامُ الْإِزْدَهَامُ الْإِزْدَهُةُ الْإِزْلُ الْإِزْيْتُ

اگر پلیس نبود (شلوغی) روبه‌روی ورزشگاه شدت می‌گرفت.

جواب: الْإِزْدِحَامُ

۳- كُنْتُ أَمْشِي، رَأَيْتُ حَادِثًا فِي سَاخَةِ الْمَدِينَةِ.

عِنْدًا جَانِبًا بَيْنَمَا بَيْنَ

در حالی که داشتم راه می‌رفتم حادثه‌ای را در میدان شهر دیدم.

جواب: بَيْنَمَا

۴- رَفَعَتِ الْفَائِزَةُ الْأُولَى فِي الْمُبَارَاةِ إِيْرَانِ.

عُشْبًا عَلَمًا عَرَبَةً عَبَاءَةً

برنده‌ی نخست در مسابقه، (پرچم) ایران را برافراشت (بلند کرد).

جواب: عَلَمًا

۵- الْحَاجُّ الْحَجَرَ الْأَسْوَدَ بِالْكَعْبَةِ الشَّرِيفَةِ.

إِسْتَعَانَ إِسْتَمَعَ إِسْتَطَاعَ إِسْتَلَمَ

حاجی حجرالاسود در کعبه‌ی شریف را (مسح کرد).

جواب: إِسْتَلَمَ

۱- لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ. رَسُولُ اللَّهِ (ص)

هر آن چیز کانت نباید پسند / تن دوست و دشمن بدان در مبنی (فردوسی)

۲- إِذَا أَنْتَ أَكْرَمْتَ الْكَرِيمَ مَلَكَتَهُ / وَ إِنْ أَنْتَ أَكْرَمْتَ اللَّئِيمَ تَمَرَّدَا. الْمُتَنَبِّي

چو با سفله‌گویی به لطف و خوشی / فزون گرددش کبر و گردن‌کشی (سعدی)

۳- الْعَاقِلُ يَبْنِي بَيْتَهُ عَلَى الصَّخْرِ وَ الْجَاهِلُ يَبْنِيهِ عَلَى الرَّمْلِ. مَثَلٌ

به جویی که یک روز بگذشت آب / نسازد خردمند ازو جای خواب (فردوسی)

۴- إِدْعَى الثُّغْلُبُ شَيْئًا وَ طَلَبَ / قِيلَ هَلْ مِنْ شَاهِدٍ قَالَ الذَّنْبُ. مَثَلٌ

ز روباهی بپرسیدند احوال / ز معروفان گواهی بود دنبال (عطار)

۵- مَنْ سَعَى رَعَى، وَ مَنْ لَزِمَ الْمَنَامَ رَأَى الْأَحْلَامَ. مَثَلٌ

هر که رَوَد چَرَد و هر که حُسِب خواب بیند. (انوشیروان)

۶- إِذَا أَرَادَ اللَّهُ هَلَاكَ النَّمْلَةِ، أَنْبَتَ لَهَا جَنَاحَيْنِ. مَثَلٌ

آن نشیدی که حکیمی چه گفت / مور همان به که نباشد پَرَش (سعدی)

۷- مَدَّ رِجْلَكَ عَلَى قَدْرِ كِسَائِكَ. مَثَلٌ

پایت را به اندازه‌ی گلیمت دراز کن. (مثل فارسی)

۸- عِنْدَ الشَّدَائِدِ يُعْرِفُ الْإِخْوَانُ. مَثَلٌ

دوست آن باشد که گیرد دست دوست / در پربیشانی‌حالی و درماندگی (سعدی)

۱- كَيْفَ كَانَ حُبُّ الْفَرَزْدَقِ لِأَهْلِ الْبَيْتِ (ع) عِنْدَ خُلَفَاءِ بَنِي أُمَيَّةَ؟

ترجمه: دوست داشتن فرزدق نسبت به اهل بیت (ع) نزد پادشاهان بنی امیه چگونه بود؟
پاسخ: كان حُبُّهُ مستوراً عندهم.

۲- مَنْ جَاءَ بِالْفَرَزْدَقِ إِلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ (ع)؟

ترجمه: چه کسی فرزدق را نزد امیرمؤمنان آورد؟

پاسخ: جاء به أبوه إلى إلى أمير المؤمنين (ع).

۳- مَتَى جَهَرَ الْفَرَزْدَقُ بِحُبِّهِ لِأَهْلِ الْبَيْتِ (ع)؟

ترجمه: کی فرزدق دوستی‌اش به اهل بیت (ع) را آشکار کرد؟

پاسخ: جَهَرَ بِهِ لَمَّا حَجَّ هِشَامُ بْنُ عَبْدِ الْمَلِكِ فِي أَيَّامِ أَبِيهِ.

۳۰ مردم امتی واحد بودند پس خداوند پیامبران را بشارت‌دهنده فرستاد. (ص ۲۲) (۰ / ۷۵)

۳۱ گزینه‌ی ۲ پاسخ صحیح است. الشباب: جوانان / ساختار جمله منفی و مستثنای محصور است، پس با لفظ «فقط - تنها»

ترجمه می‌شود. (۰ / ۲۵)

۳۲ «ای کاش»

۳۳ اِنَّكَ قَدْ نَجَحْتَ فِي الْحَيَاةِ بِحَدِّكَ.

۳۴ عبارت «ج» صحیح است. معنی عبارت: گویا آسمان در بالای سرهای ما یک خیمه است.

الف) سقفاً ← سقفاً (خبر کائن، مرفوع است) ب) السماء ← السماء (اسم کائن، منصوب است)

۳۵ الف) ۱ ب) ۲ (ص ۱۶)

۳۶ الف) مبتدا / مفعول / حال (ص ۲۶)

ب) فاعل / مضاف‌الیه / مستثنی (ص ۴۴)

ج) صفت / مفعول مطلق نوعی (ص ۶۷)

۳۷ ۱) أفضل ۲) المدرسة ۳) العلامة ۴) الطُّلاب (ص ۷۹)

۳۸ الف) ۲ ب) ۱ (درس ۴ ص ۵۸)

۳۹ لِأَنَّ رِيحاً شَدِيدَةً عَصَفَتْ. (درس ۱ ص ۱۵)

۴۰ شَاهَدْتُ مَشْهَدَ سُقُوطِ غُيَّسِ الطَّائِرِ مَعَ فِرَاجِهِ. (درس ۱ ص ۱۵)

۴۱ واحداً واحداً. (درس ۱ ص ۱۵)

۴۲ گزینه ۱ (درس ۱ ص ۱۵)

۴۳ الف) فاعل، جار و مجرور (درس ۱ ص ۹) ب) مبتدا، مفعول، صفت (درس ۲ ص ۳۰)

۴۴ الف) وَرَقَةُ الرَّبِّيْتُونِ (درس ۴ ص ۶۲) ب) الزَّرَافَةَ (درس ۴ ص ۶۲)

۴۵ (۱) صحنه / ترسناک (درس ۳ ص ۴۵)

(۲) سودمندتر (درس ۳ ص ۳۵)

۴۶ الف) أَهَمَّ

ب) المَوْضُوعَات

ج) مَدْرَسَة

د) عِلَام

هـ) الكُتَاب (درس ۳ ص ۳۶)

۴۷ الف) در حالیکه / جمع می‌کردند. (درس ۲ ص ۲۴) ب) وجود دارد / نامیده می‌شود (درس ۳ ص ۴۵)

۴۸ الف) ۱ (درس ۳ ص ۳۴)

ب) ۲ (درس ۴ ص ۵۹)

۴۹ الف) من مطمئنم، اگر تعدادی کتاب را بخواند، بسیار می‌آموزد (یاد می‌گیرد) (درس ۳ ص ۳۵)

ب) همکلاسی‌ها (همکاران) جز، به خودشان اعتماد نمی‌کنند (فقط بر خودشان تکیه می‌کنند). (درس ۳ ص ۳۶)

ج) عاقل خانه‌اش را بر روی سنگ می‌سازد و نادان آن را بر روی شن می‌سازد. (درس ۴ ص ۵۸)

۵۰ الف) پرنده از نیرنگ دشمن مطمئن شده است. (درس ۱ ص ۱۵)

ب) هیچ فقری سخت‌تر از نادانی نیست. (درس ۱ ص ۱۲)

ج) این حاجی‌ها سنگ را به آسانی لمس نکردند. (نکرده‌اند) (درس ۴ ص ۵۰)

د) قرآن را به او قطعاً یاد می‌دهد. (درس ۴ ص ۵۰)

